

ნამდვილი სარგებლობა; მხოლოდ ამ შემთხვევაში დაეხმარება ის ერთსა-და-იმავე დროს სოფლის მწარმოებელსაც და ქალაქის მომხმარებელსაც.

ახლად - დაარსებული საზოგადოება მხოლოდ მაშინ დაამსახურებს საზოგადო თანაგრძნობას, როდესაც იმის და-მარსებლები თავის კერძო სარგებელს არ გამოეკიდებან, როდესაც საზოგადო საჭიროებას მიაქცევენ ყურადღებას. შინააღმდეგ შემთხვევაში ეს საზოგადოება შეიქნება უბრალო ვაჭრების კამპანია და იმათო მარაზია-უბრალო ღუქანი - თავის პატრიოტის გასამდიდრებელად გა-დებული.

ჩვენის აზრით, საზოგადოებამ, თუ ჰსურს ნამდვილი სარგებლობის მოტანა ხალხისათვის, ყველაზე პირველად უნდა მიაქციოს ყურადღება იმ საგნებს, როგორიც ცხოვრებაში უსაჭიროებს საგნებს შეადგენენ: ე. ი. პურს, ლვინოს, ყვე-ლეულს, წვანილს და სხვა ამ გვარებს. პომადებითა და ღუქებით ვაჭრობით, როგორც ძეველი საზოგადოება ვაჭრობს; ის, რასაკირველი ია, ხალხს ცერას შეკვა-ტებს და ბევრს ვერც თითოან მოიგებს.

ჩვენი ქვეყანა ყველა გვერ საჭირო ნაწარმოებით მდიდარია; თითქმის ყვე-ლაფერი მოდის ჩვენში, რაც ადამიანის საჭმელ-ხასმელად, ხასაცემ-დასახურავად, და ოფიციალური განცხომისა და სიტყვებისათვის საჭიროა. ყველაფერი მოდის, მაგ-რაც ჩვენ მაინც ყველაფერი რუსეთიდამ და სამზღვარ გარეთის ქვეყნებიდამ მო-გვიდის. როგორ გასაკირველი არ უნდა იყვეს, რომ საქართველოში რომელსაც, ალაზნის მინდვრებიდამ და მართლი, აქვს შირიმიდამ მოტანილ პურს ესვეძდეთ? როგორ გასაკირველი არ არის, რომ პახეთის პატრიონს ხალხს ლონიდამ და სამზღვარ გარეთიდამ მოგვეციოდეს ღვი-ნობი? როგორ გასაკირველი არ არის, რომ ჩვენი მოგბისა და საზოგადოთ სა-ბელახ ადგილების პატრიონ ხალხს, მაუ-დი და შალები ინგლისიდამ და რიგი-დამ მოგვდომდეს?

ყველა ეს გასაკირველი, მაგრამ ნამდვილია. და მიზეზი ამისი მიზანი ათოვანი მიზეზი ისიც არის, რომ, ჩვენი დახელოვნებული ვაჭრების წყალობით, ჩვენებური მწარმოებელი ვერაფერ თა-ვის ნაწარმოების გასაღებაში და გაყიდ-ვაში ხეირს ვერ პოულობს; ეს ვაჭრი ყოველ გზას უხლართავს იმას, სანამ იძუ-ლებულს არ გახდის, რომ ნახევარ, მე-ორხედ ფასად გაპყიდოს თავის ნაწარ-მოები საქონელი. ამის გამო დიდი წარმოებში, ბევრის ნამუშევრის მოყვა-ნაში ის სარგებლობას ვერ ჰქონავს, და მოპყავს მარტო იძდენი, რომ შიმში-ლითა და წყლოვალით არ მოკედეს, ცოდეთი ტანი შეიმოსოს და ხელმწი-ფისა და მემამულეს ხარჯი გაისტუმროს.

ჩვენ ურჩევთ ახლად-დაარსებულს სა-ზოგადოებას, რომ ამ გარემოებას მიაქ-ციოს უბრალოების ყურადღება. დასავ-ლეთი შერობის მაგალითმა დამტკიცა, რომ ყოველ ამ გვარ დამზღვეულ სა-ზოგადოებს მხოლოდ მაშინ მოაქვს სარგებლობა, როდესაც ის შეიქნება

ნამდვილი კომისიონერობა, ე. ი. რო-დესაც დამზღველს, მომხმარებელს მის-ცემს ის საშუალებას, რომ პირ-და-პირ მწარმოებელისაგან იყიდოს ცხოვრება-სათვის უცილებელად საჭირო საგნები.

ს. 8.

დღიური

* * ჩვენ მოგვიგიდა ზოგიერთი ცნო-ბები ბათუმის სამხედრო მაზრის მცხო-ვრებლების რიცხვის შესახებ. მს ცნო-ბები, უკეთესობა, ერთობ ბეჭითი და ნამ-დვილი არ იქნება, რადგან ჯერ იქი-თკენ ხალხის აღწერა არ მომზდარა; მა-გრამ სულ არაბას, ეს სჯობია. ცნო-ბები აფეთქოლურია, ამ პარილში შე-კრებილი ბათუმის სამაზრო გამგეობი-საგან:

მ. ბათუმში ითველება —	— 994 კოშ.
ბათუმის უჩასტკაში —	— 984 "
პირტოშის უჩასტკაში —	— 1,295 "
მ. მობულეთში —	— 213 "
ზონიეს უჩასტკაში —	— 655 "
მარადიდში —	— 240 "
აჭარის მაზრაში (დაახლოებით) 8,000	"
მაჭახელის უჩასტკაში —	— 1,409 "
ართვინის მაზრაში —	— 10,100 "
ძ. ართვინში —	— 980 "
ბორისის უჩასტკაში —	— 5,617 "
არდანუჯის უჩასტკაში —	— 1,415 "
ძ. არდანუჯში —	— 112 " და
შავშეთ-იმერებების უჩასტკაში 1,447	"

სულ — 33,457 კოშ.

ითოველ ამ აც-და-ცამეტ-ათას ითხას-ორმოც-და-შვაილმეტ ჯავაში რომ სუთი სული ჩავაგდოთ, გამოვა, რომ ახლად შემოერთებულს მაპარიან ს-ქართველოში უნდა იყოს დაახლოებით 170,000 (ას სამოც-და-თითა ათასი) სული.

ამ რიცხვს რომ მნიშვნელოვან მუსიკულისა და ჩხალას ხეობა, რომელიც ცნობების მოკრების დროს ჯერ კიდევ სამართლის ხელში იყვნენ და რომელი-ნიც, როგორც გაგვივნია, ძალიან მჭი-დროდ არიან დასახლებული, გამოვა, რომ მაპარიან საქართველოში ყოფილა თუ ამ შეტი, არა-ნაკლები 200,000 (ორასი ათასი) სულისა, რომელთაგან ერთი მეთევდი თუ იქნება სხვა ტომის ხალხი, დანარჩენი სულ შთამომავლობით ქარ-თველი არიან და ქართულად ლაპა-რაკობენ.

მადგრინი მხნე, მარჯვე და მშრომელი ხალხის შემატება, რასაკირველია, ძვრ-რად უნდა ლირდეს რუსეთისათვის, და ამათი გადასახლება, რაღა თქმა უნდა, მოგვიკლას გულს ჩვენ, ამათ მოძმეება-სა და დაკალდება თვით დიდებულ რუსეთსაც.

* * ჩვენ მივიღეთ ახალციხის ახალ-ქალაქიდმ შეგმუდები მნელად დასაჭირებელი, მაგრამ, მგრინია, ნამდვილიამბადა:

მმ იქნისის პირების სოფ. პიგრა-შენში ერთს სომებს ორი თავის შეილი,

ერთი 8 წლისა და მეორე 10-ისა სარ-ტყლით დაულრჩივია.. მაგა თაქერილია თურმე, არ გაქცეულა; მაგრამ, შეგძე-ბი ძალიან გაწილიანდნენო (?!), ვერ უვლიდო, რადგან მათი დედა უნამუ-სო შეიქნა, გავადეო, და ამისთვის და-ვალჩეო!...

* * საზოგადო საჩივარი ისმის ჩვენს მეთულულებებზედ. პარაგითარი ყურის-გდება და წესი ამათვის არ არის. რაც უნდათ, იმას სხადიან; როგორც უნდათ, ისე ეკურობიან ხალხს; უნდათ მოუქანენ წყალს და უნდათ არა; ისიც რა წყალს! ჩვენ გვითხრეს, რომ ერთსა-და-იმავე ეზოში ერთს მდგმურთან თუ-ლუხები წყალი ესთქვათ რეა კაპეკად მიაქვთ და მეორე მდგმურთან კი თუ-ლუხები ორ და სამ შაურადო.

ჩვენ შევიტყეთ, რომ ამ გარემოებას ახალმა მალაქის თავი მიაქცია ყურად-ლებათ და სხვათა შორის განზრახვა აქე-სო, რომ ყველა მეთულულებებს ნომრე-ბი დაურიგოს და ტაქცია დანიშნოს ქალაქის თითოეულ უბნისთვისაც.

ურიგო არ იქნება ამას გარდა, რომ, სანამ ქალაქი წყლის გაყვანას ელირსე-ბოდეს, ამ მეთულულებებს ადგილი და-უნიშნონ, საიდამაც მოილონ ხოლმე წყალი, გაუკეთონ სუფთა წყლის ამო-სალები ბოგირები, ამ ქეის კედელი, ან სხვა რამე ისეთი, რომ მუდა საძაგელ, ნაგვით საცხე, ამღერეულ და მყრალ წყალს არ გვასმევდნენ ეს მეთულულებე-ბი..

* * რადგან თფილისის ახლო-მანლო-ბალებში კალიამ თითქმის ყოველ გვარი მცენარეულობა გადასჭიათ, ამის გამო ამ უკანასკნელ დღეებში წვანილი ძალიან გაძინირდ ქალაქში.

* * ბორიდამ იწერებიან „თფილისის მოაბეში“, რომ კალია თან-და-თან უახლოვდება ბორსათ; ამ ქამად მსან-კაზე გამოჩენდათ. ბდებილობრივმა მთა-ვრობამ ცოცხებითა და წყებლებით გა-მოიყვანა სოფლის ხალხი იმათ დასა-ხოცათათ; მაგრამ ეს ბევრს არას უშვე-ლის, რადგან ფრთიანი არის. მთელს ბორის უეზდში წყლს ძალიან უხვი შო-საელის იმედი ჰქონდა ხალხსათ; მაგ-რამ ახლა ამ კალიის მოახლოვებამ კი ყველამ შეაშინა. მაგავე გაზეთის სიტყვით, მლისავეტ-პოლის ლუბერნატორის გამოუცხადებით, რომ ვინც ერთ ფუთ დახაცილ კალის წარმოადგენს, რომ მანეთ ნახევარი მიე-ცემა ჯილდოთა (?).

* * ლუბერნატორი დიდ სამუშავეს გვწევს რენ იქაურს მღვდლებზე. მმბობენ, რომ ამ უეზდის ზოგიერთი მღვდლები ერთობ ხშირიან შეექცევიან დვინის, ქეიბ-სა და დროს-გატარებასათ და თავის მრე-ვლის სულზე და ზენობით წარმატება-ზე კი ერთობ ცოტას ზრუნავენ.

* * ლუბერნატორი და მეორე მანეთ მიე-ცემა ჯილდოთა და მარტო და-ვალის სარგებლობამა, რომდესაც ის შეიქნება

